

Regeringen kan derfor ikke støtte det lovforslag, som er fremsat her i dag. Jeg vil derfor for god ordens skyld tilføje, at lovforslaget også rent teknisk ikke er egnet til vedtagelse i sin nuværende form.

Lissa Mathiasen (S):

For Socialdemokratiet har det altid været meget afgørende, at det enkelte menneske ikke oplevede, at dets retsfølelse bliver krænket. Det betyder faktisk, at vi også har fundet det afgørende, at såvel rig som fattig uanset formåen altid skulle have muligheden for at kunne få prøvet en sag, man følte sig forurettet i, ved domstolene.

Det vil sige, at vi faktisk har været og er optaget af, at retssikkerhed er noget, som bør være allemandseje. Man kan også sige, at lighed for loven altså er et afgørende princip, som vi i hvert fald sætter meget højt.

Så meget mere har vi faktisk også været optaget af, at en del sager aldrig bliver prøvet. Årsagen er, at det for mange mennesker har følt økonomisk uoverskueligt, men også på anden måde uoverskueligt, og hos disse mennesker opstår der en krænkelser af deres retsfølelse. Derfor har vores ønske været, at man fandt modeller, hvor udgangspunktet var mulighed for både hurtigere, billigere og lettere at få prøvet sådan nogle sager af.

Det har vi jo måttet erkende at der ikke har været opbakning til her i Folketinget, men så meget mere vil jeg da godt sige, at vi er tilfredse med, at justitsministeren har draget omsorg for, at det her spørgsmål indgår i Retsplejerådets igangværende overvejelser vedrørende en reform af den civile retspleje.

Vi ser faktisk frem til, at der kommer et udspil i løbet af i hvert fald begrænset overskuelig tid, og håber på, at der også kommer nogle fremkommelige løsningsmodeller i den sammenhæng. Vi er i hvert fald åbne over for at finde nye løsningsmodeller.

Ser vi så på det forslag, der er til behandling her i dag, er jeg nødt til at sige, at vi kan ikke støtte det, og det giver vel sig selv i kraft af det arbejde, der er sat i gang. Men jeg kan ikke lade være med at sige, at sådan som det er formuleret, kan det faktisk betyde, at den tabende part kommer til at betale mere, end tilfældet er i dag.

Det fremkommer ved, at den tabende part altid ville skulle dække den vindende parts advokatudgifter fuldt ud, medmindre der var tale om direkte ublu beløb. Så set i forhold til de mange bemærkninger om lighed for loven for såvel rig

som fattig, og hvad der ellers er sagt, ja, så må man spørge om, hvad intentionerne bag forslaget er, og hvor de egentlig er blevet af; der er i hvert fald noget, der er gået fløjten her.

Vi kan ikke støtte forslaget, så det er vel sådan set også underordnet, om der er nogle intentioner, der ikke helt svarer til de bemærkninger, der er fremsat her.

Jeg skal i øvrigt sige på De Radikales vegne, at de heller ikke kan støtte det fremsatte lovforslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det må ikke være sådan i et retssamfund, at dårlig økonomi skal blokere for, at man får sin ret, og med den udvikling, der er i tiden, og med flere og flere erstatningssager inden for flere og flere områder, bør man selvfølgelig løbende holde øje med, om reglerne er tidssvarende. Det er vi meget enige med forslagsstillerne i.

Men det er jo sådan, som også fru Lissa Mathiasen var inde på, at hvis man ensidigt vil forbedre den ene parts muligheder for at få tillagt sagsomkostningerne i en civil sag, så er der altså en anden part, der skal betale. Derfor er det altså noget, der skal overvejes meget nøje.

Det, vi er mere optaget af i Venstre, og som vi egentlig undrer os over at forslagsstillerne ikke har med, er det stigende antal sager, hvor borgerne er oppe mod den store stat. Der har vi jo i den retssikkerhedsreform, vi har fremsat forslag om flere gange her i Folketinget, gjort os til talsmand for, at her skal forholdene virkelig forbedres, for her har vi den knusende statsovermagt over for den enkelte borger.

Man kunne godt have ønsket sig, at det var taget med. Jeg håber, justitsministeren har husket at tage det med i sit opdrag til Retsplejeudvalget, for det er jo noget, som Venstre har fremsat forslag om flere gange her i salen.

Man kan altså sige, at vi i Venstre er positive over for intentionerne i forslaget, men vi vil jo godt bibringes en overbevisning om, at det så også er en mere retfærdig måde at gøre det på, og jeg vil nok sige, at vi har det ligesom den forrige ordfører; så skulle vi ikke afvente Retsplejeudvalget?

Jeg deler fru Lissa Mathiasens opfordring til justitsministeren, som jo nu ikke sidder ret længe som justitsminister mere, men vi ser alligevel frem til, at justitsministeren skubber på Retsplejeudvalget, så vi hurtigt kan få nogle ideer til, hvordan vi gør systemet tidssvarende.

Jeg kan nævne, at der var en, der påstod over for mig, at en mand havde været udsat for be-